

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Eyvind Sørensen nævner i sin tale en række sager, hvor stat og kirke har været på kollisionskurs. Det er det ord, han bruger.

Salmebogssagen bliver nævnt, og bloktilskudssagen bliver nævnt i den sammenhæng, fordi det ifølge hr. Eyvind Sørensen ville give en mulighed for for staten at styre kirkens samlede økonomi. Det blev bremset, som han sagde, men det var det, der var lagt op til. Endelig har vi løn- og ansættelsesstoppet, som også nævnes som begrundelse.

Det blev draget i tvivl af hr. Jesper Langballe for et øjeblik siden, at Menighedsrådsforeningen er i overensstemmelse med sine medlemmer. Men det er den ganske tydeligt. De har holdt et stort delegeretmøde med 400 deltagere, hvor der var meget stor opbakning – på nær et par få – til den kurs, som bestyrelsen havde lagt, nemlig ønsket om at få en udredning. Det er jo engagerede mennesker i folkekirken, der står bag dette ønske, og det synes jeg bestemt ville klæde regeringspartierne at tage alvorligt.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Der burde i Folketingets forretningsorden være mulighed for, at spørgsmål og svar gik om, når der ikke bliver svaret på spørgsmålet – og nu har jeg så kun et til.

Så jeg siger bare – og jeg henviser til det sidste spørgsmål: Hvorfor løftede hr. Eyvind Sørensen og biskoppen og provsten og dem, der sad i det bloktilskudsudvalg, ikke bare en lille flig af deres problem, da de selv havde chancen for at gøre noget ved det? Er det sådan, at når man selv har muligheden, så gør man ikke noget ved det, hvorefter man går ud bagefter og forlanger, at andre skal tage sig af det? Hvad er hr. Niels Helveg Petersens vurdering af det?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Det kan godt være, at man skulle have sådan en bestemmelse om, at der skal svares på spørgsmålene. Den ville være en hård bestemmelse for nogle af de siddende ministre, men det er nu en sag for sig.

Når jeg ikke kan svare, burde der også være en bestemmelse om, at man ikke må stille spørgsmål, der ikke kan svares på. Hvordan skal jeg være i stand til at svare på, hvorfor hr. Eyvind Sørensen og en biskop og en provst gjorde

et, eller hvad de foretog sig i bloktilskudsudvalget, og hvad de siden har sagt? Hvordan skulle jeg kunne redegøre for det?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er heller ikke, fordi jeg skal blande mig i et svar om, hvorfor tingene ikke blev løst for 2 år siden. Men der har vel været en proces i gang inden for de sidste 2 år, en proces forårsaget af de ting, som hr. Helveg Petersen har læst op her, om enighed og uenighed på nogle områder, en enighed om, at tingene skal forandres, men ikke med hvilke metoder de skal forandres.

Derfor kan man vel godt sige, at når vi har brevet af den 23. oktober i dag, er det også et produkt af den proces, der har været i de forskellige kredse, der er medunderskrivere på det. For tingene dumper jo ikke bare ned fra himlen, selv om vi har med kirken at gøre. Det handler jo om processer.

Men mit spørgsmål går egentlig på, om hr. Helveg Petersen ikke er enig i, at vi andre også godt kan se opbakningen til Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, bare i og med at når vi har over 2.000 selvstændige menighedsråd, så er der faktisk – efter hvad jeg har forstået – under en syvendedel af dem, der har svaret direkte til kirkeministeren. Det kan man vel tage til udtryk for, at alle de andre giver opbakning til det hørings svar, som deres egen forening har fremsendt.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg deler det synspunkt. Jeg mener, det er absolut veldokumenteret, at den holdning, som bestyrelsen og formanden, hr. Eyvind Sørensen, har fremlagt, har bred støtte i kredsen af menighedsrådsmedlemmer her i landet.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre i ordførerrækken.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Spørgsmålet om, hvorvidt præsten i Taarbæk tror på Gud på den rigtige måde, blev rejst, altså om han kunne være præst, hvis han troede på den forkerte måde. Det er sikkert et ganske interessant spørgsmål, hvis man er medlem af den forening, der kalder sig den luthersk-evangeliske folkekirke, især selvfølgelig hvis man er